

Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2020. új folyam IX. (XXX.)

33. szám

*„Krisztus feltámadt!
– Bizonynal feltámadt!”*

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2020. új folyam IX. (XXX.)
33. szám

Az Ige fényénél	1
Húsvéti alkalmak a veszélyhelyzet idején	3
„Véssük ide ma fel, hogy megmarad ez a hely”	7
Húsvét járvány idején	10
Töviskoronavírus	12
„Így többé nem kell félni már”	13
Bevásárlással és szájmazskkal is segít a Nyitott Ajtó Szociális Központ	15
Veszélyhelyzetben egy veszélyeztetett csoport: a hajléktalanok	19
Online tanórák és készségfejlesztés az Immanuel Otthonban	21
Gyermekek konfirmációja 2020-ban	24
Otthon ismertessük meg gyermkeinkkel húsvét csodáját!	26
Nehéz helyzetben lévő testvéreink számára segítőtűnk	28
Keresztelések, házasságkötések, temetések	30

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond
lelképásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Megjelenik évente 4 alkalommal.

**Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség**
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Alkalmaink a veszélyhelyzet idején:

- Minden vasárnap 10 órától istentiszteletet közvetítünk a Nagytemplomból. Az alkalom követhető a Nagytemplom honlapján (www.nagytemplom.hu/ online-istentisztelet) vagy a gyülekezet Facebook-oldalán (www.facebook.com/nagytemplom) keresztül. Az istentiszteletet minden vasárnap élő adásban közvetíti a Debrecen Televízió is.
- A gyülekezet Facebook-oldalán minden hétfőn, szerdán és pénteken Lélekerősítő címen rövid videóüzeneteket teszünk közzé, melyekben lelkipásztoraink a Szentírás szavain keresztül buzdítók, bátorító gondolatokat osztanak meg a nézőkkel.
- Hangsúlyt fektetünk az előttünk lévő időszakban a kapcsolattartásra: e-mail-en és telefonon is folyamatosan keressük a testvéreket, hogy tudjuk a lelkigondozás szolgálatát végezni a veszélyhelyzet idején is.
- A keresztelési alkalmakat, esküvőket és a temetési szertartásokat a család által meghívott szűk körben a szokott módon megtartjuk.

A Lelkeszi Hivatal nyitvatartása:

A Lelkeszi Hivatal a veszélyhelyzet idején rendkívüli ügyeleti rendben működik, a személyes ügyintézés átmenetileg szünetel. Amennyiben bármilyen kérdésük lenne a testvéreknek, akkor tájékoztatást a nagytemplom@reformatus.hu e-mail címen, vagy hétköznap 10–16 óra között a 06 52 614-160-as telefonszámon kaphatnak.

A húsvét életalakító hatása

Küresedő, elvilágiasodástól fenyegetett húsvétjaink miatt különösen is szükségünk van *a feltámadáshoz új életet támazstó erejére, és életalakító hatására.*

Mi ennek a történetnek a lényege? Az, hogy „Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint...” (1Kor 15,3b-4) és több tanú vallomása

szerint is megjelent tanítványainak és másoknak is. Nem csupán gyalázatos emberi közreműködéssel elszenvedte a kereszthalált. Nem csak úgy tűnt, *mintha* meghalt volna, hanem az eltemettetésig

vállalta az emberi sorsot. A neves svájci lelkész-költő, Kurt Marti írja *Az üres sír* című versében: „*A legmélyebbre az a sír nyúlik, amely a halált temette el, így sokkal nagyobb az élet előnye*”. Vagyis Isten nem daczból keltette életre Fiát, hogy visszavágyjon, hanem az élet előnyének megnövelése miatt. Akkor támad fel a feltámadáshit bennünk igazán, amikor felfedezzük a saját életünkben, hogy mit meg nem tett Isten a mi életünk előnszerzése, helyzetbe hozása, meghosszabbítása, előnyössé tétele érdekében.

Jézus Krisztus értünk vállalta a szenvedést és miattunk áldozta fel önmagát. Vagyis minden rosszra hajlásunk ellenére rólunk szól a húsvéti megváltástörténet. Az ünnep nem csak vádol minket, embereket a Krisztus keresztre feszítése miatt, hanem Isten bennünket a Krisztus feltámasztásával a húsvéti események kedvezményezettjeivé tesz: előnyben részesíti az életet. Húsvét óta sokkal nagyobb az élet előnye a halállal szemben, mint ahogyan azt mi el tudnánk képzelni.

A húsvéthoz vezető út stációi embertelenek voltak. Ott kezdenek emberivé válni, amikor feltűnnek a húsvéti történetben a Krisztus szemtanúi. A húsvéti csoda meghökkentő isteni stációkat eredményezett az életükben. *Emberarcok tűnnek fel, akikben a Krisztusjelenés feltámasztotta a feltámadáshitet, és csodálkozva kiáltották-harsogták-ünnepelték: „Krisztus feltámadott! – Bizony! feltámadott!”*

Akinek az életében megjelenik a feltámadáshit, annak ma is átrendeződik az élete. A feltámadáshit életet gyógyító

erővé lesz, mert felismerteti, hogy a feltámadás az élet rehabilitálása, és az emberi élet végessége csakis a feltámadás által lehet örök életté.

Jézus Krisztus halála és feltámadása kapcsán Isten is átértékelte a maga emberhez fűződő viszonyát: Fiában, Jézus Krisztusban új szövetséget kötött velünk.

Ez az Isten részéről megtörtént átértékelés sürget bennünket is. Életfolytatásunk, ilyen-olyan hitünk, lanyha érzésvilágunk, megfáradt szeretetünk revíziója elkerülhetetlen. *A húsvéti evangéliummal való feltöltekedés feltámasztja a hagyomány, az evangélium, az igehirdetés, a Krisztus történetével való találkozás átértékelését.* A hagyomány nem maradhat ősi kolonc, hanem dinamizáló, újraeledő és használható hozomány lesz. Az evangélium régi eseménye személyesen beteljesedő történetéssé válik. Az igehirdetésből megelevenítő Ige terem. A Krisztus-esemény nem tragikus Jézus-történet marad, hanem emberiségtörténeti és üdvtörténeti csúcsponttá válik. A hit nem misztikus fantáziálás, hanem bizalmas kapcsolat lesz az élet Gazdájával.

Emiatt az átértékelődés miatt érdemes nem csak emlékezni és emlékeztetni a húsvéti örömhírré, a feltámadás üzenetére, hanem érdemes meg is élni annak életet átalakító hatását! Áldott Ünnepet kívánok minden kedves Olvasónak!

Dr. Fekete Károly püspök

Húsvéti alkalmak a veszélyhelyzet idején

A koronavírus járvány miatt hirdetett országos veszélyhelyzet a gyülekezeti alkalmakat is jelentősen átalakította. A Nagytemplomi Gyülekezet Elnökségének döntése szerint – összhangban a Magyarországi Református Egyház és a Tiszántúli Református Egyházkerület vezetőségének javaslatával – március 16-a óta szünetel minden hétközi alkalmunk, és a vasárnap 10 órás istentiszteletek kizárólag az online- és televíziós közvetítéseken keresztül követhetők. A húsvéti ünnepkör alkalmairól Vad Zsigmond esperes-lelképásztorral beszélgettünk.

– A veszélyhelyzet kihirdetése óta egyre több lelképásztor és gyülekezet kezdte el az istentiszteletek vagy különféle áhítatok online közvetítését. A Nagytemplomi Gyülekezetben ennek már több éves hagyománya van, azonban lelkésként mégis más érzés lehet úgy prédikálni, hogy üres a templom, és kizárólag a virtuális térben van együtt a gyülekezet. Milyen érzés így fent állni a szószéken?

– Nagyon nehéz és nagyon nagy Lelki megpróbáltatást jelent, s azért is imádkozom, hogy az Isten adja meg Lelkének az erejét és józanságát, hogy tudjak úgy hittel szólni: ez az Isten üzenete, aminek el kell jutni azokhoz, akik látják vagy hallják. Korábban sosem gondoltam volna, hogy üres templomban kell prédikálnom, de gondolom ezzel minden szolgatársam így van. Más helyzetben is volt arra pél-

da, hogy televíziós felvételeket készí-
tünk, de sokkal könnyebb elmondani
egy prédikációt vagy meditációt,
amikor ott van előttem a kamera, abba
beszélék és tudom, hogy azt majd
levetítik. De a Nagytemplomban 4-5
kamerát is használunk a közvetítéshez,
és szinte nem is látjuk őket, hiszen
több tíz méteres távolságban vannak
elhelyezve. Ez nagyon megnehezíti
a feladatunkat, de próbáljuk ki-
tapasztalni, hogy melyik kamera felé
fordulva kell beszélni, hogy minél
élőbb legyen az istentisztelet a nézők
számára. Nem könnyű feladat ez, hi-
szen istentiszteletnek az a lényege,
hogy az Ige hirdetője és az Ige hallgatói
között legyen szemkontaktus, hogy
lehessen érzékelni, ki hogyan fogadja az
elhangzottakat: elmosolyodik, lehajtja
a fejét, vagy akár egy könny csillogását

is látjuk a szemekben. Ez azért is szükséges, mert a prédikáció közben így adunk és kapunk impulzusokat. Ez most nem lehetséges, de ennek ellenére én támogatom az online istentiszteletek tartását. Tudom, hogy vannak, akik ezzel nem értenek egyet, de úgy gondolom, hogy minden lehetőséget meg kell arra találnunk és fel kell annak érdekében használnunk, hogy Isten Igéjét, üzenetét el tudjuk juttatni minél többekhez.

– *Érzelhető-e változás az istentisztelet követőinek létszámában?*

– Őszintén megvallva azt látjuk, hogy Magyarországon ennyien soha nem követték hétről-hétre az istentiszteleti közvetítéseket. Köszönettel tartozunk a Debrecen Televíziónak, hiszen általuk olyanok is nézhetik a Nagytemplomi istentiszteleteket, akiknek nincsen internet hozzáférésük otthonukban. Az online közvetítéseket az elmúlt hetekben minden alkalommal ezernél is többen követték elejétől a végéig honlapunkon vagy Facebook oldalunkon, a televíziótól kapott információk szerint pedig vasárnaponként több mint húszezren nézik adásukat.

– *A húsvéti ünnepkör számos közös alkalmat tartogat minden évben, idén azonban máshogyan kell készülnünk. Mikor és milyenek lesznek a bűnbánati alkalmak? Húsvét vasárnap és hétfőn mikor és hol lesznek követhetőek az istentiszteletek?*

– A húsvét előtti nagyhéten három bűnbánati alkalmat tartunk, amit online lehet élőben követni a honlapunkon vagy Facebook oldalunkon keresztül. Nagycsütörtökön, nagypénteken és

nagyszombaton este 7 órakor egy rövid, de teljes bűnbánati istentisztelet lesz látható. A nagypénteki 10 órás istentiszteletet, valamint húsvét első és második napján a 10 órás Nagytemplomi istentiszteletet szintén közvetítjük saját oldalainkon élő adásban, valamint a Debrecen Televízió is élőben sugározza mindhárom alkalmat.

– *A Zsinat ajánlása szerint a húsvéti úrvacsorát vagy online közvetítés formájában lehet megtartani, vagy akár el is lehet hagyni. A Nagytemplomi Gyülekezet előbbi választotta. Hogyan fog ez kinézni a gyakorlatban, hogyan részesülhetnek a gyülekezet tagjai otthon az úrvacsora sákramentumában?*

– Örömmel osztom meg az olvasókkal, hogy a gyülekezetünk tagjaitól, presbitereitől jött az a kérdés, hogy milyen jó lenne együtt imádkozni és úrvacsorázni az ünnepen. Kérdezték, hogyan lehetne ezt megoldani, hiszen ott van az emberek szívében a vágy, hogy jó lenne élni a sákramentummal, amelyben hisszük, hogy maga az Úr Jézus láthatatlanul bár, de a Lélek által közösségben van velünk, és így közösséget tud teremteni közöttünk is. Én hiszem és vallom, hogy most zárt templomajtók, valamint zárt lakás-vagy otthonajtók előtt is megjelenik, mint az első húsvétkor is tette a tanítványok bezárt ajtajánál. Nem test szerint, de hiszem, hogy lélekben ez most is így lehet, hiszen ez a lényege az úrvacsora sákramentumában. Azt kérjük, hogy aki úgy érzi, hogy ezzel azonosulni tud, az istentisztelet előtt – nem pedig közben – készítse ki a szent jegyeket, azaz egy kis pohárba, vagy ha többen vannak otthon,

akkor több pohárba egy-egy korty bort vagy szőlőlevet, egy kis tányérra pedig tegyen annyi kis darab kenyeret, ahányan vannak, és ezt egy kis terítővel vagy szalvétával takarják le. Amikor hallják az úrvacsora szereztetési Igéit, akkor a közvetítés közben együtt, hangosan mondjuk el az Apostoli Hitvallást, majd

amikor feltesszük a kérdéseket, akkor válaszoljunk rá. Szeretném, ha hangosan mondanánk a kenyér és a bor vétele előtti egymondatos imádságot, amit a templomban én is fogok mondani. Amikor mi lelkészek úrvacsorát veszünk, akkor tegye ezt otthonában ugyanúgy mindenki. Ha valaki egyedül van, akkor

vegye magához a jegyeket, hiszen ekkor sincs egyedül, mert vele van az Úr Jézus. Akik pedig családtagjaikkal vannak együtt, adják egymásnak a darab kenyeret, majd a poharat. Fontos látni azt is, hogy az úrvacsorára készülünk, ezért vannak a bűnbánati alkalmak. Készülünk lélekben, de készülünk másképp is, hiszen ha templomba jövünk, szépen fel is öltözünk, hogy látható módon is kifejezzük, hogy nem akárhoz megyünk vendégségbe, hanem a Feltámadott Urunk hív minket. Ha lehet, a készülésnek ezt a méltóságát is adjuk meg, és ne pizsamában vagy melegítőben, hanem szépen felöltözve részesüljünk az úrvacsorában. Persze ez sem kötelező, mindenki úgy tegye, ahogy azt lelkiismerete szerint jónak érzi. Például ha valaki beteg, nyugodtan pizsamában, ágyban is felveheti az úrvacsorai jegyeket, hiszen ez erőt adhat neki.

– *Több program – például a Presbiteri Hétvége, a Gyülekezeti Nap vagy a Szövetség Hétvége – a járványveszély miatt elmaradt. Ezekről mit lehet tudni, későbbi időpontban meg lesznek-e tartva idén, vagy már csak jövőre?*

– Nagyon szomorúak vagyunk, hogy ezeket az alkalmakat, melyek az elmúlt évtizedekben a gyülekezet különböző rétegeit közelebb hozták egymáshoz, nem lehet megtartani idén. Askót testvérek is arról tájékoztattak minket, hogy jelen helyzetben nem tudnak jönni, de ezt mi is természetesnek vesszük, így le kellett mondani a gyerekek angol nyelvű táborairól. Valószínűleg erre a sorsra fog jutni a nyári gyülekezeti táborunk is Berekfürdön, ami fájdalmas, de nem tudunk mást tenni. Ellenben az a tervünk, hogy ha késő ősszel lesz erre lehetőség, akkor a presbiteri csendes

napokat, esetleg a gyülekezeti napot is megrendeznénk, és természetesen a szokásos bibliaiskolai és egyéb hétközi alkalmakat folytatnánk a szokott rend szerint. A legfontosabb, hogy úgy tekintsünk erre az időszakra, hogy ez egy lehetőség arra, hogy elfogadjuk, hogy az Isten a legfőbb rosszból, ebből a járványból is tud jót kihozni a személyes és gyülekezeti életünkben, valamint népünk és a világ életében. Próbáljunk meg jobban odafigyelni az Istenre és

jobban odafigyelni egymásra. Több figyelmet szentelni az Isten szavának és akaratának és több figyelmet szentelni azoknak, akik legközelebb állnak hozzánk. Akár együtt élünk egy fedél alatt, akár távol vannak, és nem tudunk találkozni, csak telefonon vagy egyéb telekommunikációs eszközökön keresztül tartani a kapcsolatot, de figyeljünk egymásra. Úgy gondolom, hogy ez a figyelem meggazdagíthatja mindannyiunk életét.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

„Véssük ide ma fel, hogymegmarad ez a hely”

Az általam vezetett iskola ötödik évfolyamos tanulói január elején a Csokonai Színházban megtekintették Molnár Ferenc: *A Pál utcai fiúk* című regénye nyomán készült zenés játékot.

Az előadás sikere kíváncsivá tett, mivel a darabot csak hallomásból ismertem. Élve a világháló adta lehetőségekkel, rövid időn belül a mű több részletével is megismerkedtem. Legnagyobb hatással a Fogadalmi Dal zenéje és szövege volt rám, abból is az alábbi verssorok vésődtek be kitörölhetetlenül emlékezetembe: *„Ha közel a vész, nem remeg a szánk, le fogjuk győzni, nekünk ez a hazánk.”*

Akkoriban még híre-hamva sem volt Magyarországon az ismeretlen vírusnak. A hónap utolsó napjaiban viszont vezető hírré vált a koronavírus okozta

tüdőgyulladás-járvány, amely elsősorban Kínát sújtotta. A hazai járványügyi szakemberek azonban úgy vélekedtek, hogy a vírus előbb vagy utóbb akár a közelünkben is megjelenhet. Sajnos, így is történt, hazánkat március elején elérte a kór. Az irodalmi alkotásban a Grundra vonatkozó szöveg hirtelen aktuálissá, a Grund területe egyik percről a másikra ország nagyságúvá vált. A vész közel férközött hozzánk, de nem remegtünk meg. Rendkívül megnyugtató volt hallani a városi televízióban Vad Zsigmond esperes úrtól az Ige szavait:

„Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

Rövid időn belül korábbról nem ismert intézkedéseket kellett tennünk. Előbb korlátoztuk az istentiszteleten résztvevők számát, majd a fertőzésveszély elkerülése érdekében döntést hoztunk az istentiszteletek és a hétközi alkalmak felfüggesztéséről. A közoktatásban kezdetét vette a tantermen kívüli digitális munkarend, otthoni munkavégzésre kellett berendezkednünk. Az országhatárt lezárták, külföldön élő szeretteinkkel bizonytalan ideig nem találkozhatunk.

Az istentiszteletet a televízióban követjük, hétközi igeolvasásra az Útmutató, a Bibliaolvasó Kalauz és a Reformátusok Lapjának Az Ige mellett rovata áll rendelkezésünkre.

A nagyhét és a húsvét istentiszteleti alkalmain a televízió segítségével veszünk részt, a rendhagyó úrvacsorára pedig imádságos szívvel, elcsendesedve készülünk, bízva az ígéletben: *„Istennel győzedelmet nyerünk...”* (Zsolt 60,14)

Áldott húsvétot kívánok a gyülekezet minden tagjának!

Ember Sándor főgondnok

Fotó: Máthé András

Húsvét járvány idején

Tanári szemmel

Nagyon különös belegondolni abba, hogy egy olyan parányi vírus, ami csak mikroszkóppal látható, egyik pillanatról a másikra ennyire meg tudja változtatni a mindennapjainkat.

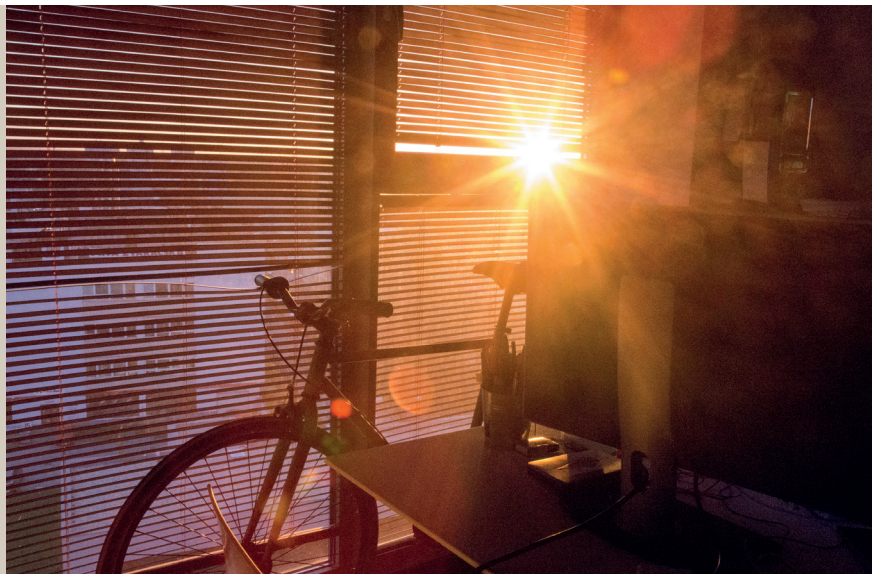

Emlékszem, éppen az ificsoportommal találkoztunk azon a péntek estén, amikor a Kormány bejelentette az iskolák bezárását. Többen az ifiseim közül egyetemisták, van olyan is, aki most készül az érettségire – mindannyian megdöböntünk, és azt találgattuk, hogyan fog folytatódni ez a tanév? Tanárként én is egyből azon kezdtem el gondolkodni, mit jelent majd ez a tanítványaimra és rám nézve. Aztán áttértünk a digitális oktatásra, amihez minden segítséget megkaptunk mind az iskolavezetés, mind a szülők és diákok részéről. Ez az oktatási mód egyrészt jó, mert a technikai eszközök segítségével be tudjuk fejezni a tanévet. Másrészt azonban úgy érzem, éppen az tűnt el a tanításból, amiért én annyira szerettem. Az irodalmi művek rengeteg éleleckét tartalmaznak, és mindig jó látni, amikor az alkotások egy-egy rétege kibomlik a tanulók előtt, ahogyan elgondolkoznak valamiről, ami fontos, amit magukkal vihetnek az életbe. Most ez a kötetlen és elmélyült beszélgetés az, ami hiányzik. De tudom, mennyire szerencsések vagyunk, hiszen van munkám nekem is, férjemnek is, egészségesek vagyunk mi is és szeretteink is, és mindezért hálás vagyok Istennek.

A nap végén mindig nagyon várom, hogy hazaérjen a férjem, jó megölelni őt, közel lenni hozzá. Nagyon nehéz számomra az, hogy a szüleim távol vannak, nem látogathatom meg őket, csak a képernyőn láthatom az arcukat, vagy telefonon hallhatom a hangjukat. Sokat jelent, hogy ott van velem, mellettem a férjem, az összetartozásunk csodája. Sokszor megyünk együtt sétálni, gyönyörködünk a nyíló természet millió

színében, illatában, és beszélgetünk. Életről, halálról, hitről, Istenről. Azt hiszem, nekem nem volt még ennyire bensőséges böjti időszakom, mint ez a mostani. Olyan jó érzés, minden nap meghallani Isten üzenetét, részese lenni a Vele való beszélgetés csodájának, amikor kinyitom a Bibliámat. Mindig ámulatba ejtett Pál apostol börtönből küldött üzenete: *„Örüljetek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetek!”* (Fil. 4,4) Nem tudja, mi lesz a sorsa, de képes a körülményektől függetlenül örülni, békére lel, mert Istenen tartja a tekintetét, nem azon, ami körülötte történik. Miközben reggeli csendességemben Istenre figyeltem, azt üzent: *„Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten.”* (Zsoltárok 46,11) Megértettem, hogy Isten ma is értünk küzd, értünk munkálkodik, szeretetével körbe ölel, és a javunkat akarja. Rá tekintve békére lelhetünk életünk minden kérdésében. Húsvétra készülve gyakran lapozgatom nagymamám imádságos könyvét, egy ott olvasott ima szavaival kívánok mindenkinek áldott ünnepet: *„Én Uram, űzz el minden árnyékot a lelkemből. Adj erőt, hogy a kétségbeesésnek és a szenvedésnek sötét gondolataival szemben győzelmes legyek. Emeld tekintetemet Magad felé. Imádlak Téged én Krisztusom, mert erőt adtál nekem. Kiolthatatlan reménységet gyújtottál a szívemben. A siralmakat ajkamon elnémítottad. A halál félelmét elvetted. Légy örök Királyom, életben és örökkévalóságban. Ámen.”*

Szegvölgyi-Pócsik Anett
presbiter

Töviskoronavírus

Virágvasárnap. Már harmadik hete tartanak a koronavírus járvány miatti megszorító intézkedések, de ez az ünnepet semmiben sem korlátozta, ragyogó napsütéssel az idén is megérkezett.

Még korán van, de a nap már besüt a hálósobánk ablaka függönyének résein; az udvaron, az ablak előtt álló körtefán népes verébhad csicsereg korai ébresztőt. Hét órakor már a telefon is jelzi, hogy ideje felkelni. Vasárnap van, de ez már a sokadik az olyan egymást követő napok közül, amikor reggel nem kell sehova sem sietni. Így aztán a reggeli kávézásunk egyfajta ceremóniává nemesült: a kávévet tejjel, tejhabbal feljavítva, némi aprósüteménnyel kiegészítve az ágyba visszabújva szürcsölgetjük. Nem sietünk. Reggeli: a konyhában, csak egy köntöst kapunk magunkra. Aztán irány

a fürdőszoba! Tisztálkodás után könnyű, laza ruházatot veszek fel; majdnem azt írtam, hogy tréningruhát, de ez félrevezető lehet, az otthon végezhető gyakorlatokkal egyelőre odáig jutottam, hogy a telefonomra letöltöttem egy alkalmazást, ami segíti az otthoni tréningezést, ha majd egyszer tetté érik, ami most még csak elhatározás.

Tíz óra előtt pár perccel a Debrecen Televízió csatornájára hangolt TV előtt várjuk Fekete Károly, egyházkerületünk püspöke virágvasárnapi igehirdetésének közvetítését a Nagytemplomból. Jó látni az ismerős helyszínt, az orgonát, a

szószéket, a Mózes-széket, az úrasztalát. És jó nem látni (köszönet az operatőrnak) az üres padsorokat, a gyülekezet nélküli templombelsőt, merthogy gyülekezet nélküli templomban fájdalmasan nehéz lehet az evangéliumot hirdetni. Vagy mégsem? Én úgy érzem, hogy akik együtt néztük, hallgattuk, követtük az alkalmat, az istentisztelet végére lelki közösséggé, jelen nem lévő, mégis valóságos gyülekezetté kovácsolódtunk. Az esti istentiszteletet is otthonról követhettük: a Kossuth Rádió ugyanis Derencsényi István, egyházkerületünk főjegyzőjének prédikációját közvetítette.

Kezdődik a nagyhét. Ilyenkor általában végig gondoljuk Jézus szenvedésének helyszíneit, hogy így jussunk közelebb a Húsvét lényegéhez. Nagycsütörtök, nagypéntek eseményei: az árulás, korbács, töviskorona és a keresztkényelmetlenek számunkra, mi örülni és ünnepelni szeretünk. De most mi, emberek kaptunk töviskoronát – koronavírus, hogy figyeljünk a környezetünkre, a betegeinkre, időseinkre és figyeljünk a nagyheti szenvedőre, mert Ő miattunk és miertünk szenvedett.

Dr. Csabina Sándor gyülekezeti tag,
egyházmegyei gondnok

„Így többé nem kell félni már”

„Hogyha zúg a lét viharja, s még a hős is tántorog, szárnya biztos rejtekében menhelyet találhatok.” (Zsoltárok 36,8).

Jelenleg a COVID-19 pandémiában – mely a WHO főigazgatója szerint az emberiség ellensége, s példátlan fenyegetést jelent – nagy szükségünk van tisztánlátásra és Isten bátorítására. Amikor a baktériumok és vírusok okozta ragályos, támadó jellegű betegség van soron, gyorsasága, hirtelen jött halálos pusztítása félelemmel tölti el szíveinket. Jób könyvéből azonban tudjuk, hogy ezen betegségek hátterében a gonosz áll, akinek engedélyt kell kérnie erre Istentől (Jób 2,6).

Váratlan-e számomra ez a hatalmas világjárvány? Részben igen, mert hála Istennek, egész eddigi életemben nem éltem át semmiféle hasonlót, természeti katasztrófát vagy háborút. Részben nem, mert a világturizmus, a népek jelen mértékű keveredése miatt várható volt egy járvány kitörése. Ugyanakkor tudjuk a Bibliából, hogy a végső időkben újra lesznek, csak sokkal nagyobb mértékű járványok (Jel 6,8).

Húsvét közeledtével Jézus Krisztus nagyhéten elmondott próféciján sokat gondolkozom, melyben az Úr készenlétre buzdít bennünket. A keresztyén embernek azonban meg kell látnia, hogy

nem a gonosz támadása jelenti világunk számára az igazi szerencsétlenséget, hanem a bűn. Ezért emlékezünk az úrvacsora sákramentumában hálával Jézus Urunk az egész világ számára adott helyettes áldozatáról, mely hit által a miénk, s mindenkié lehet!

A jelen helyzetben több komoly, másokért mondott imádságra van időm, az istentiszteleteket pedig a városi televízióban követem. A húsvéti ünneplést – immár újszerűen – a képernyő előtt töltöm majd, s úgy gondolom, hogy az Ige és a sákramentumok vétele lelki megerősítésemet szolgálja majd! A Szentírás szavai ugyanis min-

dig bátorítást adnak különböző nehéz élethelyzeteinkben: *„Aki ekkora halálos veszedelemből megszabadított minket, és meg is fog szabadítani. Benne reménykedünk, hogy ezután is megszabadít, mivel ti is segítségünkre vagytok az értünk mondott könyörgéssel.”* (2Kor 1,10-11).

Füle Lajos versével szeretnék minden kedves Testvéremnek áldott húsvétot kívánni:

*„A holnap félelmetes titok,
de hittel, bátran rányitok,
s az ajtón túl, ím, Jézus áll!
Így többé nem kell félni már.”*

Dr. Nagy Alice presbíter

Bevásárlással és szájmaszkkal is segít a Nyitott Ajtó Szociális Központ

Mindannyian tapasztaljuk, hogy az elmúlt hetekben életünk jelentősen megváltozott. A koronavírus miatt kialakult világjárvány olyan feladatok elé állít bennünket, amire korábban nem is gondoltunk volna. Bizonyára mindenki számtalanszor találkozott már azzal a ténnyel a televízióban, rádióban, újságokban, hogy az idősek és betegek tartoznak a legveszélyeztetettebb csoportba. Számukra valóban létfontosságú lehet, hogy vegyék komolyan a különböző szabályozásokat, és kerüljék a személyes találkozásokat, maradjanak otthonaikban. Ehhez azonban segítségre szorulnak, melyből a Nyitott Ajtó Szociális Központ is kiveszi a részét.

Gyülekezetünk a veszélyhelyzet kihirdetése után rövid időn belül közzétett egy felhívást, hogy olyan önkéntes hálózat kiépítését tűzte ki célul, akik segítséget tudnak nyújtani a bevásárlásban vagy gyógyszerek kiadásában. A szolgálat koordinálását a Nyitott Ajtó Szociális Központ fogja össze. Jelenleg körülbelül húsz önkéntes vesz részt a szolgálatban, akik között fiatalok és felnőttek, gyülekezeti tagok és nem a Nagytemplomhoz tartozó segítők egyaránt megtalálhatók. Jellemzően naponta 5-7 kérésnek tudnak eleget tenni, és próbálják úgy végezni a szolgálatot, hogy az otthon maradékkal minél kevesebb személyes kontaktus legyen, kerülve ezzel is a fertőzésveszélyt.

„A legkülönbözőbb élethelyzetekből fordulnak hozzánk segítségért. A gyülekezetünk lelkipásztorai felvállalták azt a szolgálatot, hogy naponta 10-15 gyü-

lekezeti tagot is felhívunk telefonon, megkérdezzük, hogy érzik magukat, és tudunk-e bármiben segíteni, és amennyiben igen a válasz, akkor hozzánk irányítják őket. De például az online istentiszteletek alkalmával sokkal nagyobb nyilvánosságot kap ez a lehetőség, így olyanok is megkerestek már minket, akikkel korábban nem volt semmilyen kapcsolatunk. Természetesen nem teszünk különbséget, a hívások alkalmával éppen ezért nem is szoktunk rákérdezni, hogy a gyülekezetünkhöz tartozik-e a kérelmező, hiszen az irgalmas samaritanus sem azt nézte, ki fekszik az út mentén, egyszerűen segített a felebarátjának.” – mesélte Kiss Ilona, az intézmény vezetője.

Hozzátette, hogy habár az önkormányzat is minden segítséget megad az idősek számára, mégis azt tapasztalják, hogy a gyülekezeti tagok számára egyfajta biztonságot ad, hogy a saját lelkipásztoruk ajánlja fel a segítséget,

és a csomagot is olyanok juttatják el számukra, akiket régóta ismerhetnek a Nagytemplomból. Egyúttal ez a szolgálat a gyülekezetépítésnek is új terepe lehet: „Nagyon hálásak, akik hozzánk fordultak, elégedetten és örömmel fogadják a segítséget. Több adományozottól is kaptunk visszajelzést, hogy a jövőben szeretnék hozzánk tartozni” – árulta el Kiss Ilona.

Az elmúlt héten pedig egy újabb lehetőséget találtak arra, miképpen tudnának segítséget nyújtani, ezért textil-szájmaszkok gyártásába kezdtek az önkéntesek. Eddig harmincöten jelentkeztek segítőnek, legyen szó akár varrásról, vasalásról vagy szállításról. A szájmaszk prototípusát infektológus szakember hagyta jóvá, kétretegű, zsebbel bővített, mosható, fertőtleníthető, sokszor felhasználható, és a zseb részébe elhelyezhető papírzsebkendők vagy gézlapok által a szájmaszk biztonságossága tovább növelhető. Ez a típusú szájmaszk megfelelő higiénés szabályok betartásával akár 50-60%-os védelmet is nyújthat a használói számára. Már közel ezer darab maszk készült az önkéntesek segítségével: ezekből 600 darab került a Magyar Református Szeretetszolgálaton keresztül az Országos Mentőszolgálathoz, a többi pedig a szolgálatot végző munkatársak, önkéntes szervezetek, társintézmények és magánemberek között került kiosztásra. A gyártás azonban tovább folytatódik: a legfőbb cél, hogy ha bárki szájmaszkot kér az intézménytől, tudjanak számára biztosítani.

Kiss Ilona elmondta, hogy kitartó és szolgálatkész munkatársai nélkül nem tudná végezni ezeket a segítségnyújtó

akciókat: „Úgy gondolom, azért tudok ennyi különböző dologban gondolkodni, tervezni és lépni, mert a munkatársaim mind a helyükön vannak, és ezért szeretnék köszönetet mondani nekik. Ők azok, akik állják a sarat, szükség esetén elmennek veszélyeztetett helyekre, és nem mentek szabadságra, hanem erejükön felül segítenek. Látszik, hogy ez nemcsak egy munkahely számukra, hanem ez valóban egy hivatás, egy szolgálat. A Nyitott Ajtó Szociális Központ nemcsak egy intézmény, hanem a gyülekezet része, így mi is magunkénak érezzük, hogy ki-kiben elhívatott, amiben tálentuma van, abban segítsen” – zárta gondolatait az intézmény vezetője.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

A szájmaszkok gyártására továbbra is várja az adományokat a Nyitott Ajtó Szociális Központ.

Akár alapanyagokkal (pamutvászon, fehér cérna) is lehet segíteni, vagy pénzbeli adományokkal is lehet támogatni a szolgálatot a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség

11738008-20080437-es bankszámlaszámán keresztül.

Közleményben kérjük feltüntetni: „Adomány vírus elleni védekezésre”

Veszélyhelyzetben egy veszélyeztetett csoport: a hajléktalanok

Habár a különféle kommunikációs csatornákon viszonylag kevés szó esik róla, hogy miképpen érinti a veszélyhelyzet és a kijárási korlátozás a hajléktalanokat, valójában egy igencsak veszélyeztetett csoportról van szó, akiken gyakran eluralkodik a félelem a kialakult helyzet miatt.

A Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség fenntartásában működő Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedője nyitva tartási ideje nem változott a járványveszély miatt. A nappali

melegedő reggel 8 órától délután 16.20-ig, az időszakos éjjeli menedékhely pedig 18 órától másnap reggel 8 óráig áll rendelkezésre a fedél nélküliek számára, és sokan ezekben a hetekben is igénybe

veszik az intézmény szolgáltatásait. Habár a jó idő beköszöntével szeretnének az ellátottak is minél több időt kint tölteni a szabadban, a kijárási korlátozás rájuk is ugyanúgy vonatkozik, ezért a közterület felügyelők is arra kérik őket, hogy menjenek ellátó-intézményekbe. A rendeletekről egyébként naprakész tájékoztatást kapnak a hajléktalanok: az intézmény udvarán fel is olvassák nekik, ha új határozatok lépnek életbe a járványveszély miatt, kérdezhetnek, hogy ez őket miként érinti, és az intézmény faliújságján is elolvashatják a szabályokat.

„Folyamatosan mérjük a lázukat azoknak, akik bejönnek az intézménybe. Hála Istennek nem tapasztaltuk, hogy bárkinek magas lett volna a testhőmérséklete. Van gumikesztyűnk, szájmascunk, kézferőtölténitőnk, ezeket az ellátottak és a munkatársak is folyamatosan használják, valamint vitamint is biztosítunk a hajléktalanok számára, hogy erősödjön az immunrendszerük.” – mesélt az óvintézkedésekről Simon Judit megbízott szakmai vezető. A melegedőben is figyelnek arra, hogy mind a nők, mind a férfiak szobájában úgy helyezték el egymástól a matracokat, hogy legalább egy méteres távolság legyen az ellátottak között.

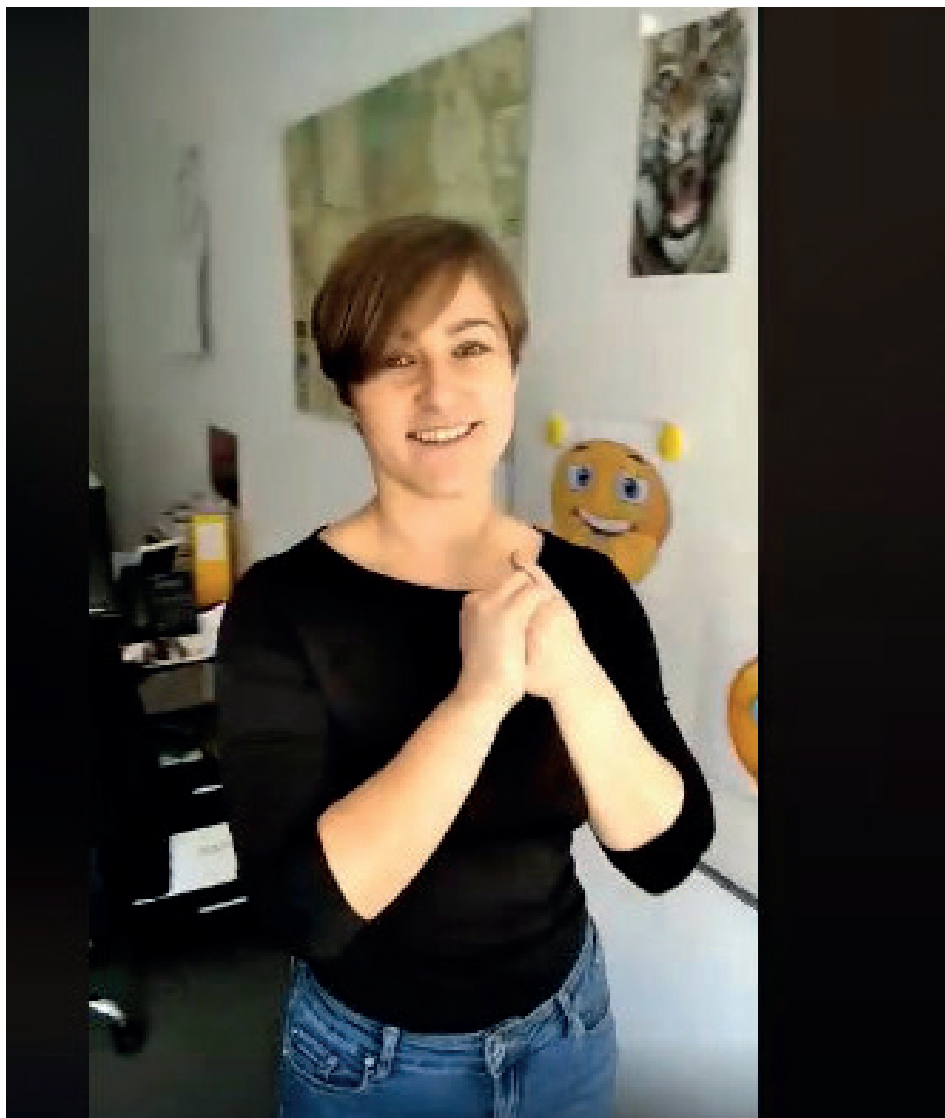
A Reménysugár munkatársainak tapasztalatai szerint magát a koronavírust jellemzően nem veszik kellően komolyan az ellátottak, inkább a kialakult helyzet kelt félelmet bennük. Sokan ugyanis már régóta élnek hajléktalanként, és úgy gondolják, az ő szervezetük már annyi betegséget és kórt átvészelt, hogy nekik nem lehet bajuk. Inkább attól tartanak, hogy mit tartogat a jövő, lesz-e hová menniük menedékért, vagy éppen a szeretteiért aggódnak.

Dancsó Zoltán, az intézmény lelkipásztora ezért is végzi a lelkigondozást körükben: *„Elmondják az ellátottak, hogy félnek, de mindig a Szentírás szavaival biztatom őket, miszerint nem a félelemnek lelkét kaptuk az Úrtól. Próbálom őket pozitív dolgokkal, gondolatokkal, Igékkel bátorítani. Gyakran beszélgetünk kint az udvaron a filagóriában, és nem telik el úgy beszélgetés, hogy ne jöjjön elő ez a téma, és ne hallanám a borúlátó gondolataikat. De nem szeretném, hogy ebben a negatív állapotban maradjanak, hiszen az csak beforduláshoz vezetne, hanem Isten Igéjével biztatom őket. Fontos, hogy mi is minden tőlünk telhetőt megtegyünk, de Istenben is bízunk kell.”*

A szakemberek szerint Debrecen hajléktalanellátása maximálisan biztosított, hiszen mindannyiuk számára elegendő intézmény áll rendelkezésre, ahol az étkezés, fürdés, mosás és pihenés lehetősége biztosítva van számukra. Amíg újabb korlátozások nem lépnek életbe, így marad ez a Reménysugárban is.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

**Online tanórák
és készségfejlesztés
az Immánuel Otthonban**

A Magyar Kormány március 13-án bejelentett (1102/2020. számú) határozata alapján az Immanuel Otthon és Iskola is zárva tart március 16-a óta, a nevelés-oktatás tantermen kívüli, digitális munkarendben történik. Ez a helyzet komoly kihívások elé állítja a pedagógusokat minden intézményben, de gondoljunk csak bele: mekkora feladatot jelent a távoktatás halmozottan fogyatékos gyermekek számára? A súlyosan fogyatékos tanulók oktatásában ugyanis elemi dolog a személyes kapcsolat, ami most hiányzik. A tanárok mégis igyekeznek jelenlétükkel és most születő módszereikkel biztonságot nyújtani számukra.

Immanuel, ami azt jelenti: velünk az Isten. Bizonyára a gyülekezet tagjai számára közzismert, honnan kapta nevét az intézmény. A veszélyhelyzet idején azonban még hangsúlyosabb szereppel bír a gyermekekért való imádság. A tanulók ugyanis a veszélyeztetett csoportba tartoznak, jellemzően gyengébb az immunrendszerük halmozottan fogyatékos állapotukból fakadóan, többek számára például még a váladék felköhögése is problémát jelent. A munkatársak az utolsó bent töltött napjukon az intézmény udvarán közös imádsággal búcsúztak el egymástól és a megszokott környezettől, és Isten kegyelmében bíznak, hogy megvédi a szeretett tanulókat.

Az aggodalom mellett a távoktatás megszervezése is komoly kihívások elé állította a pedagógusokat. *„Olyan ember vagyok, aki nagyon szeret felkészülni a különböző helyzetekre, és az ad biztonságot, ha látom a következő lépést. A kollégákkal stratégiákat alkotunk, mindenkinek megvan a maga feladata, szerepe, és mindig két lépéssel előre látjuk a dolgokat. Emiatt először ez egy nagyon szorongással teli helyzet volt, amikor nemhogy két lépéssel, de néhány centiméterrel sem láttunk előre, hogy miként tudjuk folytatni a munkánkat.”* – osztotta meg velünk gondolatait Győri

Zsófia, az Immánuel Otthon és Iskola vezetője. Az intézménybe ugyanis súlyosan halmozottan fogyatékos tanulók járnak, akik oktatásában nagyon fontos az elemi, „face-to-face” kontaktus a pedagógus és gyerek között. Ezt kellett most átgondolni, újratervezni. Az Immánuel Otthon és Iskola működésére korábban is jellemző volt az innovatív módszerek használata, de a digitális oktatásra nem voltak kidolgozott módszerek. Kis létszámú osztályokban dolgoznak, egy pedagógushoz hat tanuló dolgozik, és ebben a váratlan helyzetben a munkatársak minden diák esetén egyénileg mérték fel a lehetőségeket. A szülőkkel külön-külön egyeztettek arról, hogy milyen eszközök állnak rendelkezésre, milyen támogatásra van szükségük, és melyik az a digitális platform, ahol láthatják, hallhatják a tanító néniket.

A hitoktatás is távoktatás keretében működik, mely egyben egy új missziói lehetőséget is magában rejt. *„Olyan visszajelzést is kaptunk a szülőktől, hogy a gyermekük révén ők is nyitottak lettek Isten Igéjére. Korábban nem volt vallásos a család, de gyermekük iskolánk növendéke, és most az online hittanórák alkalmával ők is ott vannak mellette, imára kulcsolják*

a kezecskéjét, és ők is együtt imádkoznak gyermekükkel.” – mesélte egyik pozitív élményét Győri Zsófia.

Az intézmény lelkipásztora, Tóth Dorottya heti rendszerességgel dolgozza fel a hittanóra tananyagát a tanulókkal. Videón keresztül segíti a Szentírás üzenetének megértését, feladatokat ad számukra, és imádságra buzdítja őket. De nem csak a gyermekeknek igyekszik segítséget nyújtani: *„A munkatársaimmal is folyamatosan e-máilezek, küldök számukra buzdító, lélekerősítő anyagokat, hiszen mindannyiunknak nagy szükségünk van most a bátorító szavakra.”* – mesélte Tóth Dorottya.

Az Immánuel Otthon és Iskola mindig nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy érthetővé tegyék a gyermekek számára a világ eseményeit. Ezek a gyermekek is érzik a feszültséget, de ha senki nem magyarázza el nekik, hogy mi történik körülöttük, az szorongással tölti el őket. Ezért ad nagy megnyugvást számukra, hogy a jól ismert pedagógusokkal tudják tartani a kapcsolatot, beszélgetnek velük, és próbálják számukra érthető módon elmagyarázni, mit is jelent ez a mostani veszélyhelyzet. Isten adjon nekik erőt ebben a munkában, és a gyermekeket óvja és őrizze a veszélytől!

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

Gyermekek konfirmációja 2020-ban

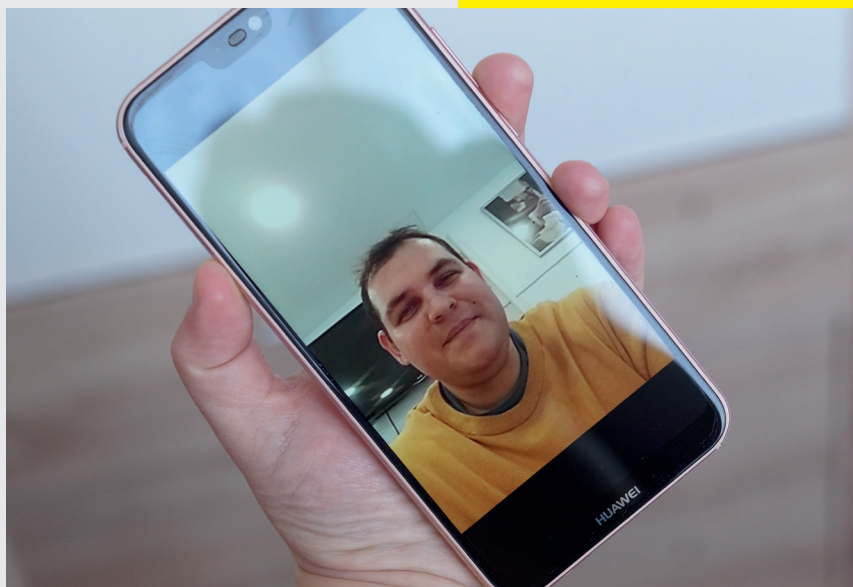
Gyülekezetünkben idén 58 fiatal készül konfirmációi fogadalmat tenni. Az eredeti tervek szerint a konfirmációi bizonyágtétel április 18-án lett volna a Debreceni Református Kollégium Dísztermében, az ünnepi istentisztelet pedig május 17-én a Nagytemplomban. Sajnos a kialakult helyzet felülírta terveinket, de abban bízunk, hogy ez a nehéz időszak minél hamarabb elmúlik.

A felkészítés március közepén „szakadt meg” abban a fázisban, amikor már sikeresen végig vettük a fiatalokkal a bizonyoságtételhez szükséges anyagot, az ilyenkor megtanulandó témaköröket, kérdéseket és válaszokat. A maradék hónapokban a konfirmációi bizonyoságtételre, az ünnepi istentiszteletre és az azt követő „ifis életre” készültünk volna. Az a reménységünk, hogy ezekre az alkalmakra az őszi időszakban sor kerülhet.

A kapcsolattartás elengedhetetlenül fontos, főleg ebben a helyzetben. Sok kérdés, sok kétség fogalmazódik meg az emberekben, új kihívásokkal kell szembenézni mostanában és ebben a nehéz időszakban mi sem szeretnénk elengedni konfirmandusaink és családjaik kezét. Szükségünk van az egymással való kapcsolatra és bátorításra, éppen ezért telefonos hívásokkal, internetes kapcsolattartással igyekszünk keresni

a fiatalokat és szeretteiket. A kialakult helyzet nem egyszerű egy korosztály számára sem. Mindenki szembesül valamiféle újdonsággal és kihívással, amelyben szüksége van erőre és kitartásra. Úgy tapasztaljuk, hogy a fiatalok jelenlegi kihívása leginkább a távoktatásban való helytállás, valamint a barátokkal való személyes találkozás hiánya. Ki jobban viseli, ki nehezebben, de valamilyen formában mindenkinek fejtörést okoz. Ők is abban bíznak, hogy ez a jelenlegi helyzet minél hamarabb elmúlik és minden visszaáll a rendes kerékvágásba. Velük együtt abban bízunk mi is, hogy a gondviselő Isten szeretete kísér végig bennünket az elkövetkezendő időszakban, megőriz bennünket a következő személyes találkozásokig, amikor még jobban meg tudjuk majd becsülni az együtt töltött pillanatokat, az egymás iránti szeretetet, a közösséget, ahová tartozunk, és a hit ajándékát.

Káposztás Gábor ifjúsági lelkipásztor

Otthon ismertessük meg gyermekeinkkel húsvét csodáját!

Miközben a világban zajló események megállásra készítettek bennünket, a természet megállíthatatlanul újul meg és bontakozik ki a tavaszi napsütésben. A fák, a bokrok, a nyíladózó virágok mind azt hirdetik, hogy a természet megújul, új életre fakad. Húsvét ünnepe az életet hirdeti. Nem véletlen az, hogy olyan sok szimbólum kapcsolódik az ünnepkörhöz, ami az újjászületést, az új életet szimbolizálja.

Egy kisgyermek is már nagyon korán megérti és megtapasztalja azt, hogy mit jelent az, hogy valami életre kel. Látja, hogyan lesz egy kis bimbóból egyik-napról a másikra csodaszép kisvirág. De azt is tudja, hogyha azt leszakítjuk, kitépjük, akkor hamar elhervad és nem lesz többé. Ezek a képek segíthetnek bennünket abban, hogy megérthessük, hogy Jézus feltámadása az életet hirdeti és az Ő kimondhatatlanul nagy ajándéka a mi életünk ezen a földön. Mert ahogyan a tavasz első hírnöke, a hóvirág, amikor megérzi az első napsugarakat és elkezd utat törni magának a föld belsejéből és hirdeti, hogy itt a tavasz, úgy Isten nagy ajándéka az, ahogyan a mi kis törekeny életünk kibontakozhat ezen a földön. Ezért hirdeti számunkra az új életet húsvét, és ennek a csodálatos jele az üres sír.

Rendhagyó és nagyon különleges az, ahogyan idén húsvétra készülődhetünk. Általában a húsvétot megelőző időszak sok család életében mozgalmasan zajlik. Idén azonban a váratlan körülmények kizökkentettek bennünket a már meg-

szokott készülődés menetéből. Most, amikor a jelenlegi helyzet nem teszi lehetővé, hogy együtt a gyülekezet közösségében éljük át húsvét ünnepét, egy különleges lehetőséget kaptunk arra, hogy otthon, a családjunk körében ünnepelhessünk. Ez a nem szokványos időszak lehetőség arra, hogy húsvét örömeinket most első sorban nem a hitoktató vagy a lelkész szájából hangozzon el a gyermekek felé, hanem a szülők mondhassák el, hogy mit is jelent számukra az ünnep. Nem egyszerű feladatra vállalkozunk, amikor a kisgyermekkel húsvét üzenetét próbáljuk megértetni. Milyen jó, amikor már kisgyermekként megtapasztalhatjuk azt, hogy az életünk Isten szeretetének a jele. Erről a szeretetről tehetünk most bizonyosságot szülőként gyermekeinknek otthon közös bibliaolvasással, imádsággal, énekléssel, közös kézműveskedéssel, amire minden biztonnal később felnőttként is örömmel fognak visszaemlékezni.

Szász Anna Boglárka beosztott lelkipásztor

„Egymás terhét hordozzátok,
és így töltsétek be Krisztus
törvényét.”

Gal 6,2

Nehéz helyzetben lévő testvéreink számára segítettünk

A Nagytemplomnál lassan hagyománnyá váló húsvéti adománycsomagok idén is kiosztásra kerültek. A kialakult járványveszély és annak következményei miatt úgy láttuk, most talán még nagyobb szükség van a segítségre, mint bármikor.

A gyülekezet tagjait még a vírus hazánkban való megjelenése előtt hívtuk adakozásra, hogy húsvét ünnepéhez közeledve segélycsomagot állíthassunk össze rászoruló testvéreink számára. Együttal kértük, hogy aki tud rászoruló gyülekezeti tagról, jelezze azt felénk. Húsvéti csomagot főleg azok a személyek vehettek át, akiket már régebb óta ismerünk, és tudjuk róluk, hogy nehéz

helyzetben vannak, de az ajánlások, látogatások, telefonos megkeresések vagy egyéb személyes találkozások adják az alapját annak, hogy kihez juttatunk el csomagot egy-egy alkalommal. A gyülekezet tagjait továbbra is kérjük, hogy év közben is jelezzék bátran, ha úgy látják, hogy valakinek a gyülekezeti tagok közül segítségre lenne szüksége. Nemcsak anyagi jellegűre gondolunk, hanem arról is szeretnénk tájékozódni, ha valaki például életkora vagy betegsége miatt más jellegű segítségre szorulna. Fontos, hogy tudjunk egymásról, hiszen csak így tudjuk egymás terhére hordozni, ahogy Isten kéri tőlünk: *„Egymás terhére hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.”* (Gal 6,2)

Az adakozásra való felhívás után nem sokkal a járvány okozta új élethelyzettel kellett szembenéznünk. Ennek ellenére az adakozás, a segíteni akarás nem szűnt meg, a testvérek eljuttatták hozzánk adományaikat különböző módokon. Örömmel számolhatok be róla, hogy Isten kegyelméből az idei húsvétra 55 testvérünk kaphatott adománycsomagot. A tartós élelmiszerekből és tisztítószerekből álló egységcsomagokat március végén vehették át a rászoruló családok vagy idősebb tagjaink.

Az időközben életbe lépő korlátozások miatt a csomagok összeállításában kevesen vettünk részt. A kiszállításban eredetileg presbiterek segítségét kértük, de a kialakult helyzet miatt a Magyar Református Szeretetszolgálat vállalta a kiszállítások jelentős részét. Ezenkívül a lelkészek, presbiterek és néhány gyülekezeti tag segítségének köszönhetően minden csomag gyorsan

célba ért, és sok visszajelzés is érkezett, hogy az adományozottak hálásan köszönték a rájuk gondolást és a segítséget.

Ezúton szeretném én is megköszönni a sok segítséget a gyülekezet tagjainak. Először is az adományokat, ami lehetővé tette a csomagok készítését, és mindazok segítségét, akik a beszerzésben, csomagolásban, kiszállításban segédkeztek. Ezúton tolmácsolom az adományozottak hálás köszönetét is, akiknek nagy segítséget nyújtottak ezek a csomagok!

Külön köszönöm, hogy ebben a nehéz helyzetben, amikor mindenkinek van elég aggódnivalója, sokan mégis tudtak másokra is gondolni. Isten áldja meg mindenki életét és a gyülekezet egységét, hogy addig is közösség(ben) maradjunk, amíg újra együtt imádkozhatunk a templomban!

Libor Andrea diakónus

A jelenlegi járványveszély sokak életét egzisztenciálisan is befolyásolja. Sok egyháztagunk élete került nehéz helyzetbe, többen aggódnak munkahelyük megmaradása miatt, és sokan sajnos már el is veszítették korábban biztosnak látszó megélhetésüket. Ezért ebben az évben a húsvéti áldozatos adományunk célja egy gyülekezeti krízisalap létrehozása, amellyel a gyülekezetünkben támogatni tudjuk a nehéz helyzetbe került családok, egyedülállók életét.

Akik nem tudják visszajuttatni a borítékos adományukat, azok a gyülekezet számlaszámára is befizethetik banki átutalással.

Számlavezető neve:
**Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség**
Bankszámlaszám:
11738008-20080437

Kérjük, tüntessék fel a megjegyzés rovatban: „Gyülekezeti krízisalap”

Kérjük a Testvéreket, imádkozzanak azért, hogy minél kevesebb negatív következménnyel vészeljük át az előttünk lévő időszakot! Köszönjük a Testvérek támogatását! Figyeljünk egymásra! Imádkozzunk egymásért!

Keresztelések, házasságkötések, temetések

KERESZTELÉSEK

2019. december 22. és 2020. március 31. között 17 gyermek, Győri Tibor, Győri Mónika, Debreceni László, Makai Linda Viktória, Török Fruzsina, Török Petra, Hornyik Máté, Ács András, Szabó Hanna Zoé, Kapusi Áron Kálmán, Fehér Oszkár, Varjas Viktor, Ferenczi Sándor, Ferenczi Katalin, Ferenczi György, Pásztor Hédi, Lakatos Dominik Szebasztján részesült a keresztség sákramentumában. *„MenjeteK el tehát, tegyeteK tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe...”* (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2020. február havában 1 pár, Szabados László és dr. Bodnár Barbara kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben. *„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáálló segítőtársat.”* (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2019. december havában Csáthy Józsefné (Szolnoki Erzsébet) 81 évet, Csósz Sándor 90 évet, Kóródy Józsefné (Kálmán Klára) 97 évet, Dudás Sándorné (Murvai Katalin) 89 évet, dr. Vékony Sándorné (Paulai Gabriella) 80 évet;

2020. január havában Bathó Istvánné (Furkó Emma) 90 évet, Császi Sándorné (Balogh Irma) 84 évet, Taraczköziné Jakab Éva 84 évet, Kormány Károly 92 évet, Csehi Kálmánné (Kövári Erzsébet) 90 évet, dr. Berényi István Lóránt 73 évet, Menyhárt Lászlóné (Martin Margit) 87 évet, Hüse János 72 évet, Kovács Marianna Márta 83 évet, Birinyi Katalin 94 évet;

2020. február havában Haska Tibor 42 évet, Szeles Károly 78 évet, Kóródi Anna (Herbály Anna) 77 évet, Katona Áronné (Bújdosó Piroska) 87 évet, Ferge Istvánné (Major Katalin) 86 évet, Müller Jenő 68 évet, Paulin Rozália 57 évet;

2020. március havában Szanyi Margit (Hidi Margit) 78 évet, Zelenák Gyula Lajos 40 évet, Nagy Györgyné (Sós Irma) 84 évet, dr. Kürthy Lászlóné (Kórizs Margit Katalin) 92 évet, Mártha László András 84 évet, Högye Mihály 99 évet, Berta Jánosné (Víg Ilona) 98 évet, Kocsor Gyözőné (Szathmáry Margit) 96 évet, Csóka Sándorné (Biri Juliánna) 79 évet, Tiba Ferenc János 91 évet és Bodnár Zoltán 44 évet élt testvérünket temettük el. *„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk.* (Jn 14,19)

„Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek. Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtől, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.”